

Samuel Rutherford

De zegenpralende Christus

„En ik zag de hemel geopend, en ziet, een wit paard, en die op hetzelfde zat was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid. En Zijn ogen waren als een vlam vuurs, en op zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden; en Hij had een naam geschreven, die niemand wist dan Hijzelf.” (Openbaring 19:11-14)

Geliefden in de Heere!

Christus wordt hier ingevoerd als zegepralende en gezeten op een wit paard, en Zijn heirlegers Hem op witte paarden volgende. Christus wordt hier zeer heerlijk ontdekt:

1. Wegens Zijn zegepraal, gezeten op een paard.
2. Wegens Zijn titel, Getrouw en Waarachtig.
3. Wegens Zijn gerechtigheid in de uitvoering van Zijn macht.
4. Wegens Zijn hoofd, Zijn ogen, Zijn naam, Zijn kleed, Zijn geleide, de kracht van Zijn zwaard, en Zijn hoge titel, *Koning der koningen en Heere der heren*, welke hier alle worden genoemd. Voordat Johannes deze zegepraal van Christus over de Antichrist zag, zag hij de hemel geopend, hetwelk hem een nieuwe openbaring toonde. Zolang toch God de deur niet opent, en nieuw licht van de hemel doet uitschieten, zullen wij nooit met zekerheid geloven, dat Christus de slag zal winnen. Indien God de deur gesloten houdt, en onze ogen verduisterd zijn, menen wij, dat wij Christus te voet zien gaan, vervolgd en verbannen, en dat het slecht met Hem zal aflopen. Dan beginnen wij te kwijnen en te sterven, en werpen als Elia ons vertrouwen weg. Maar wanneer een venster in de hemel wordt geopend om ons licht te geven, hebben wij geloof en hoop. Het is geen wonder, dat tot zolang het geloof der heiligen zoek is. David zeide: *ik zal een der dagen door de hand van Saul vallen*, en toch had hij die belofte, dat hij zou leven en koning worden. Hij had toen veel bevindingen; hoe komt het dan, dat hij in het donker verkeerde? Hier is een reden: God had de deur gesloten. Wij denken niet erger over onze moeite, dan dat wij rechtstreeks door geloof en hoop de deur van onze Koning zullen openen, en tot Hem ingaan, en ondersteund worden met de flessen en versterkt met de appelen. Maar nee, God zal maken, dat Zijn kinderen tot staan komen, en hijgen, en roepen, en op een geopende deur wachten. En dan geloven zij, hoewel zij het niet weten. Zij wachten op geloof, en zij weten het niet; zij menen, dat zij niet geloven, en toch is dat geloven, voor hem, die een van Zijn kinderen is. Daarom zal de Heere Zijn kinderen, niettegenstaande Hij goed huishoudt, laten slapen en vier en twintig uren om brood laten treuren. God houdt van

een hongerig kind, dat altijd om brood roept. Ja, het is meer eer voor God, een poosje aan een gesloten deur te laten kloppen, dan dat de deur nacht en dag voor ons zou open staan. Wij zien niet, dat honger dikwijls beter voor ons is dan een volle maag. In de honger zoeken en roepen wij, en dat behaagt God; maar als wij verzadigd zijn, kunnen wij in het zonnetje gaan liggen en in slaap vallen.

En ziet, een wit paard, en Die op hetzelfde zat was genaamd Getrouw en Waarachtig.

Hier hebben wij een heerlijke beschrijving van Christus (evenals in Hoogl. 3 : 11; Col. 1 : 15, 16, 17; Openb. 3 : 15). En waartoe dient dit alles? Ik denk, dat het is om Christus tot een openbare markt te brengen, om Hem aan te prijzen als ten hoogste waard, dat men Hem koopt. Wat dunkt u van Hem? Wel, is Hij niet een liefelijke, aangename, uitnemende Persoon? Hebt u ooit Zijns gelijke gezien? Ik zal hierover en over Zijn gevolg spreken, en u beide tegelijk tonen. Waar is Christus? Hij zegepraalt op een wit paard, en de heiligen, heirlegers achter Hem, volgen Hem te paard in het wit gekleed. Hier is waarlijk een grote stoet van ruiters, allen in het wit! Allen dragen hier één livrei, en Christus is de Kapitein of Overste; en Zijn gehele compagnie, Zijn heirlegers, met Hem. Christus en al Zijn uitverkorenen zijn met elkaar een schoon gezelschap, een schitterend gezicht. (Openb. 14 : 1) „En ik zag, en ziet, het Lam stond op de berg Sion, en met hem honderd vier en veertig duizend, hebbende de naam Zijns Vaders ingeschreven aan hun voorhoofden.” (Jes. 8 : 18) „Ziet, Ik en de kinderen, die Mij de Heere gegeven heeft.”

Ik denk, dat Hij zou zeggen: *Is het niet een liefelijk gezicht Mij en Mijn kinderen te zien?* Bedenk dan wat een gezicht het zal zijn ten laatste dage, wanneer Christus niet langer aanzoek zal doen, en wanneer de heiligen Hem tegemoet gegaan zijn in de lucht, en Hij en zij weer terug zullen gaan naar de hemel, en Hij met zulk een majesteit daar zal ingaan, en al de eerstgeborenen, de schone kindertijd, de ganse uitverkoren schare, natiën, geslachten, talen en volken, die niemand tellen kan, achter Hem aan, een iegelijk van hen schoon als de zon; en Hij hen de Vader als een gift zal voorstellen. (Openb. 7 : 9) „Na deze zag ik, en ziet, een grote schare die niemand tellen kan, uit alle natiën, en geslachten, en volken, en talen, staande voor de troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palmtakken waren in hun handen.” Wat is hij waarlijk een gelukzalig mens, die dan onder hen zal zijn! Dat moet in alle eeuwigheid een blijde ontmoeting zijn, wanneer wij de Bruidegom zullen ontmoeten.

Dit witte paard waar Christus op rijdt, leert ons niets anders, dan dat Hij in Zichzelf, en in Zijn zaak en waarheid triomfeert. Hij reed door de dood en de hel, en werd nooit uit het zadel geworpen. Nee, aan het kruis, de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar ten toon gesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd" (Col. 2 : 15). „Ik leef, en Ik ben dood geweest, en ziet, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods" (Openb. 1 : 18). Hier rijdt Christus over de dood en de hel heen, en Hij breekt door de wachters heen, en neemt de sleutel van de gevangenis mee. Rijdt Hij niet dagelijks snel op dit paard? Heeft Hij niet als een overwinnende Heere door Duitsland gereden, en het aangezicht van het beest en de valse profeet met slijk bespat?

U zult zeggen, *dat Christus soms een slag verliest.*

Ik geef u toe, dat het paard van Christus soms schijnt te zullen vallen, en op zijn knieën ligt, maar Hij valt niet. Nee, zelfs wanneer de vrouw, door de draak vervolgd, naar de woestijn werd gedreven, bleef Christus in het zadel en hield Hij de teugel in de hand; de duivel kan Hem niet achterover werpen en Hem Zijn paard ontnemen. Het paard scheen in een modderpoel een streep te verliezen, toen Christus uitriep: „Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij

verlaten?" Toen de Kerk in ballingschap was, aan de rivier van Babel, waar zij als arme onnozele gevangene zat te wenen. Maar geloof mij, Christus zal het winnen, en het goud krijgen, en wij zullen er een deel, van krijgen. Christus zal in Zijn leden wel eens vallen, maar Hij zal, zeg wat u wilt, weer opstaan en Zijn doel bereiken. Hij zal nog in Schotland rijden, en de prijs winnen. Weet u wat Hij heeft gezegd? "Vervolgd, maar niet daarin verlaten; nedergeworpen, maar niet verdorven."

Getrouw en Waarachtig; zo ook wordt Hij de getrouwe en waarachtige Getuige, de Amen, genaamd, Die de waarheid sprak tussen God en ons, en ons alles, wat Hij van Zijn Vader heeft gehoord, heeft bekend gemaakt. Deze namen krijgt de Heere Jezus, omdat al de beloften Gods, die ons gedaan zijn, aan Christus zijn vastgemaakt, als zovele obligaties, die God ons in het Evangelie heeft gegeven. Christus zegt: „Die in Mij gelooft, is uit de dood overgegaan in het leven. Die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van de boom des levens.” De Naam van Christus staat in al die contracten, in alles wat tussen God en ons is overeengekomen. Christus is altijd Zichzelf gelijk, en Hij is een Borg, niet alleen vóór ons, maar met ons. Want God heeft Hem voor onze schuld aangesproken, en Hij heeft, als *Getrouw en Waarachtig*, zonder aarzeling daaraan voldaan, en was zeer eerlijk in Zijn woord, dat Hij Zijn Vader heeft gegeven. Hij was ook, laat mij zo eens spreken, Gods Borg bij ons, op Zich nemende, dat God Zijn woord aan ons zal houden! Dit is een punt, dat wij niet aanmerken zoals wij dat behoorden te doen. Want er is geen belofte aan de ware gelovigen gedaan voor welke Hij Christus niet volgens de wet mag aanspreken, hoewel het de wet van het Nieuwe Verbond is. Maar in deze goede zin is Christus Gods schuldenaar, en is Hij onze schuldenaar geworden. Waarlijk, Christus is met sterke nagels en ijzeren banden aan beide zijden, in de stoel der ambten van de Middelaar vastgebonden: God heeft Hem bij de wet gebonden. „Want de HEERE Heere helpt Mij, daarom word Ik niet te schande; daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen, want Ik weet, dat Ik niet zal beschaamd worden” (Jes. 50 : 7). Christus zegt daar: *Ik ben gebonden, maar Ik hoop, dat Ik niet in Mijn verplichtingen zal sterven; Ik zal trouw zijn beide aan God en de mens; Ik hoop, dat Ik niet beschaamd zal worden van het werk Mijner handen.*

Dus doen wij Christus groot ongelijk aan, wanneer wij niet geloven. Ja, u zegt, *dat u nog niet durft geloven; u zegt, dat u altijd twijfelt.*

Weet u wat u zegt, wanneer u dat zegt? U zegt dan: Ik vrees, dat Christus maar een onware Belover is. Ik zeg, dat het onrecht is, dat u aan de oprechtheid wantrouwt van een eerlijk man. Want gij, die de beloften niet wilt geloven, zegt, dat de Heere Jezus Christus een dubbelhartige is. Die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt" (1 Joh. V : 10). Nu, wanneer de tekst zegt, dat Christus *Getrouw en Waarachtig* is, is dit het zegel des Konings tot uw zaligheid, en hoe waarachtiger Christus is, hoe beter het is voor u. Wanneer toch in het oordeel naar uw zaligheid onderzoek wordt gedaan, en u van uw zonden rekenschap zult moeten geven, en of zij voldaan zijn, of niet, dan wordt hier een gemakkelijke weg aangewezen. Zegt dan, *Heere, vraag het aan Christus, de trouwe Getuige, of zij niet weggenomen zijn.* Christus is, als ik het zo mag uitdrukken, een van de beëdigden, die op Zich heeft genomen u vrij te maken, en Hij is *Getrouw en Waarachtig* en zal de waarheid zeggen. Zal het door Christus geloofd worden, welke geselingen, zweepslagen, en slagen, Hij voor u heeft geleden? Nee, mij dunkt, dat wij waarlijk een sterkte der zaligheid hebben gekregen, wanneer die voor ons aan Christus, de *Getrouwe en Waarachtige*, is overgedragen. Het is veel waard, wanneer er een

getrouwe ambtenaar is aan wie het aantekenen van alle openbare stukken is opgedragen. Als hij het register goed bijhoudt, dan is dat een trouw, waar en eerlijk getuige, en alle geschriften en oorkonden zijn dan veilig. De geschriften die u en ik hebben, zijn alle in handen van Christus, en u moest die altijd nazien.

En Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid.

Hij vergeldt een ieder naar zijn werken; maar in de oorlog onder de mensen wordt veel bloed vergoten, bedrog en geweld gebruikt, terwijl zij die het sterkst zijn, of het recht is of niet, de slag winnen. Is het niet zo? Zijn niet dikwijls koninkrijken vernietigd door vijandige troepen, die ze onder elkaar in stukken scheurden en verdeelden? Zoals Nebucadnézar, de Meden, en Perzen deden; zij verdelen het onder elkaar, en de zaak, die zij krijgen, is een fijn linnen weefsel, een stuk van een koninkrijk, en een kwade consciëntie, die hen nooit goed doet. Zij zijn zoveel mensen gelijk, die om een broos vat vechten, de een trekt en de andere trekt, en de een trekt er een stuk af, en breekt het stuk. Zo ook zijn de overwinnaars, wanneer zij een koninkrijk hebben ten onder gebracht, aan hen gelijk, die het verminkte vat krijgen, dat zelden de tweede erfgenaam in handen komt. Christus stort als Hij krijg voert, geen onschuldig bloed; wanneer Hij een stad inneemt, speelt Hij geen vals spel zoals andere kapiteins, waar dikwijls het recht van de krijgsman op een land in de punt van het zwaard bestaat. Want er is geen onderscheid tussen zijn zwaard, zijn geweten, en zijn geweer. Maar bij Christus is het zo niet. Hoe dan?

1. Wanneer Christus een stad, een volk, of een land inneemt, heeft Hij er Gods recht op, en Zijns Vaders belofte voor: (Ps. 2 : 8) „Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting”; (Ps. 72 : 8) „En Hij zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde.”
2. Wanneer mensen belegerd worden, geven zij zich over aan Christus, en o! wat handelt Hij genadig met hen. Zij worden niet gevangen genomen en als gevangenen behandeld, maar Hij maakt ze Gode tot koningen en priesters. Christus' gevangenen hebben daardoor een leven als een koning.
3. Christus maakt geen oorlog in drift, maar in het einde is die voor Zijn volk lieflijk, hoewel het in het eerst schijnbaar bitter was. Maar dan worden de vijanden van Christus, met wie het slecht afloopt, met een ijzeren roede verpletterd; zij worden niet ondersteund, en toch doet Hij hun geen onrecht, *Hij voert krijg in gerechtigheid*. Dan zult gij, die Zijn vijanden zijt, nooit weer genezen of geheeld worden, ook zal Hij geen medelijden met u hebben. Nee, al slaat Christus Zijn vijand geheel in splinters. Hij doet het volgens recht; God heeft het Hem bevolen, wie zal ze dan vergaderen of weer herstellen! O, er is geen balsem, geen genezing voor de wonden, die Christus hun heeft toegebracht. Maar er is liefelijkheid en vertroosting voor hen, die Christus inneemt en met wie Hij voortga al hen in te winnen voor de gehoorzaamheid van het Evangelie. Hij heeft een goed recht op u, en Gods machtiging om u te hebben. Heeft Christus de duivel en de zonde slag geleverd, en heeft Hij u overwonnen? Dan heeft Hij een beter recht op u, dan u op het kled, dat u draagt. Verblijdt u. U bent de Zijnen, Hij heeft u overwonnen in het zweet Zijns aangezichts. Het is waar, u verdient Christus niet, u zijt Hem niet waardig, maar Hij verdient u! Daarom wees blij en nederig, want Christus wil de Zijnen niet missen; wie kan Christus beroven, plunderen en onderdrukken? Ik weet wel, dat Hij machtig is de Zijnen te bewaren en hun te geven wat het beste voor hen is. Vrees dan niet, dat u zult verloren gaan, want Christus' recht kan niet verbroken worden. God moet Hem recht en gerechtigheid geven. Naar het recht bent u de Zijnen,

want een openbaar marktrecht is een goed recht en Christus heeft dat recht op u.

Vers 12. En Zijn ogen waren als een vlamme vuurs.

Vuur vliegt uit Zijn ogen, waardoor Zijn vijanden vlieden en zich verbergen. (Openb. 6 : 15, 16) „En de koningen der aard en de groten, en de rijken, en de oversten over duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle vrijen, verbergden zichzelf in de spelonken en in de steenrotsen der bergen; en zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op de troon zit, en van de toorn des Lams”. Waarvoor waren zij zo bevreesd, toen Christus hen nog niet met de top van Zijn vinger had aangeraakt? Wat dan? Zagen zij Zijn vurige ogen? Zij zagen vuur in Zijn ogen. “Verbergt ons”, zeggen zij, van het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en van de toorn des Lams”. (Ps. 18 : 9). Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde: kolen werden daarvan aangestoken.” Wanneer er zulk een vuur en toorn in Zijn aangezicht is, hoe spoedig zal Hij dan met een frons van Zijn gelaat de harten Zijner vijanden doen smelten als was? Dit vuur Zijner ogen zal spoedig het kaf en de stoppels verbranden. Eén blik van Zijn vurig oog deed Belsazar knieën beven en tegen elkaar stoten. Welke wijsheid is er dan voor de mensen in gelegen, dat zij zich met Christus vermaken, en aan Zijn kroon rukken, en met Zijn scepter spelen? Ik beschouw dezulken als een kind, dat een stok in de neus van een slagende leeuw steekt, en aan zijn baard trekt. Dit is geen verstandig spel, het is een goed spel voor dwazen, die net als kinderen zijn, met de Leeuw uit de stam van Juda te spelen en zich met Hem te vermaken. Nu honen en bespotten zij Christus, maar één slag van Hem, één van de brullingen van Christus, wanneer Hij toornig is, zal hen allen achteruit doen deinzen. Vuur zal voor Hem heengaan, en al Zijn vijanden verbranden en verteren.

En op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden.

Laat mij u zeggen, o gelovigen, voordat ik verder ga: u heeft u niet over uw Meester te schamen. Saul ging in de nacht naar de duivel. Maar hij, die Christus dient, heeft zich niet over zijn Meester te schamen, hij mag het zich een eer rekenen op klaarlichte dag naar Hem toe te gaan. Hij is meer dan een dubbele koning. Want daar Hij met de Heilige Geest wezenlijk God is, is Hij een Heere, Die te eren is. Al de koninkrijken der aarde zijn de Zijne. Al de kronen in de wereld; van Brittannië, Frankrijk, Spanje, Nederland, Israël en Juda; telt ze alle op, zij zijn alle van Christus als God de Schepper. (Spr. 8 : 15) „Door Hem regeren de koningen en de vorsten stellen gerechtigheid.” Al de koningen der aarde hebben aan Christus te danken, dat zij dat zijn. Hij is van de Vader tot „Koning gezalfd over Sion, de berg Zijner heiligheid” (Ps. 2 : 6). „Alle koningen zullen zich voor Hem nederbuigen, alle Heidenen zullen Hem dienen” (Ps. 72 : 11). Door Zijn opstanding uit de doden heeft Hij een naam ontvangen, die boven alle naam is, zodat in de naam van Jezus alle knie zich zal buigen. „De Heere is aan Uw rechterhand. Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns” (Ps. 110 : 5). Dan staan koninkrijken en koningen, die door staatkunde en niet op Christus en Zijn woord staan, op vermolmde houten benen.

Staatkundigen bedenken nu een weg, en werpen hun vernuft in de weegschaal, hoe zij de zaak zullen redden. Waren zij in de plaats van Daniël geweest, dan zouden zij hebben overlegd, hoe hij aan het hof en op zijn plaats kon blijven. Zij zouden gezegd hebben: *kunt u niet zachtjes spreken en niet zo overluïd bidden? Bewaar uzelf voor de leeuwenkuil. U kunt toch uw deur en vensters sluiten. Wat heeft u zo dwaas te zijn om zo hard te bidden, dat men u buiten kan horen?* En zo zouden zij een zwart kleed genaaid hebben met een witte draad. Maar met zo te doen zou

Daniël Christus hebben verloochend om vele koninklijke hoeden op zijn hoofd te krijgen. Zouden de politieken tot de drie jongelingen niet gezegd hebben: *Buigt uw knieën voor het gouden beeld, en denkt aan de God van Abraham, Izaak en Jacob, dan zult u een kwade ure en het kwaad van de gloeiende oven mislopen?* Ja, maar zulke raad als deze zou uit de hel geweest zijn. De mensen zijn het veiligst wanneer zij aan de zijde van Christus blijven, en zij zijn altijd het sterkst wanneer zij het met Hem houden.

En Hij had een Naam geschreven, die niemand wist dan Hijzelf.

O, wat een naamloze Koning is dit! Is er niemand, die Zijn naam weet? (Spr. 30 : 4) „Hoe is Zijn naam, en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo gij het weet?” (Jes. 53 : 8) „Hij is uit de angst en het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken?” Hier is iets wonderlijks! De Engel zegt: gij zult Zijn naam heten Jezus Christus. Ja, maar Zijn Naam is Hijzelf, en Zijn natuur; en zo is Hij de oneindige God; niemand kent de oneindige God, dan Hijzelf. Christus is zeker altijd een onbekend Persoon, hoewel iedereen Christus in de mond heeft, nochtans weten zij niet wat zij zeggen. Er zijn drie verborgenheden in Christus, die wij in dit leven niet volmaakt kunnen kennen, noch verstaan:

1. De oneindige wijsheid, barmhartigheid, goedheid, liefde en genade in Christus, in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien, en waarover zij zich verwonderen. Komt hier dicht bij Christus, en u zult Hem nooit doorgronden; u hebt barmhartigheid gezien, grote barmhartigheid, maar er is nog meer daarachter. De een heeft veel van Hem gezien, de ander meer, de engelen, die scherp van gezicht zijn, hebben nog meer gezien. Ja, maar er is nog oneindig veel meer achter. U kunt evengoed de zee in de holligheid van uw hand nemen, en de wind in uw mantel opbinden, als Hem bevatten. U moet hier stilstaan en u verwonderen, en uitroepen: *o, grote Jezus! Wie zal of kan U doorgronden?*
2. Het werk van de vleeswording van Christus. O, welk een diepte is daarin! God en stof samen getrouwd! Hoe blijft bloed in een personele vereniging met God! Hoe bestaat de eindige mensheid in Zijn oneindige Persoonlijkheid! Hoe heeft de Godheid in de Tweede Persoon, en niet in de Eerste of Derde Persoon onze natuur aangenomen, en toch maar één Godheid in de drie Personen! Hoe stond de Godheid onder de mensheid, die geslagen werd, en ondersteunde de Godheid Hem als een Vriend, die Hem opbeurde en toch leed de Godheid niet! Hoe stierf Jezus-mens, en leefde Jezus-God, en bleef Hij in de dood God en mens.
3. De derde verborgenheid is: welk een Naam heeft Jezus gekregen door Zijn opstanding uit de doden en hoe is de mensheid verhoogd. Christus kent deze alle zeer goed. Hij kan Zijn eigen naam lezen. U spreekt over geleerdheid om de aarde te meten, de sterren te tellen, en haar beweging na te speuren; dat is een diepe kennis. Doch moge God u bijstaan om herwaarts te komen, en Zijn onbekende Naam Jezus te zien, en die uit te vinden als u kunt. Ik weet, dat u het niet kunt. Vraagt slechts: Waar zult u Christus plaatsen? Waar zult u een zetel, een troon, een stoel, voor Hem hebben? Hij kan niet te hoog gezet worden. Nee, als er tienduizend maal tienduizend hemelen waren, en die alle boven elkaar, en Christus werd in de hoogste van die alle geplaatst, dat zou voor Hem nog te laag zijn. Helaas! er wordt te gering van Hem gedacht. Hij is als die akker, waarin de Parel is, waar de mensen overheen lopen, en op het gras trappen, dat er boven groeit, en toch weten zij het niet. De mensen vertreden deze Parel, en toch weten zij niet wat zij doen. Foei! foei! Aardse mens die u bent! Zult u een koe, of een schaap, een plaats in uw genegenheden geven boven uw zaligheid? Foei, schaamt u voor altijd, dat mensen hun begeerlijkheden

boven Hem stellen! O foei, schaamt u, dat u uw pas overgekomen heer Eigenzinnigheid, boven de oude eeuwige Heere, de Oude van dagen, Jezus Christus plaatst. O, hoe wordt Christus uit Zijn plaats gezet! O, laat ons naar de heerlijkheid verlangen, die plaats waar wij Zijn naam duidelijk zullen lezen, en Christus zullen zien van aangezicht tot aangezicht. O, wonder! Wij verlangen niet om in de hemel te zijn, om die liefelijke Heerlijke te zien, (als ik het zo mag uitdrukken) die waarlijk een Liefeling is; om kinderen Gods in de hemel te zijn. Dan zullen wij komen, en in de Ark zien, want dan zal het voorhangsel weggeschoven zijn, en wij zullen daar tot verzadigings toe onze Jezus zien.

En Hij was bekleed met een kleet, dat met bloed geverfd was.

Dat is een wonderlijk kleet! Ik laat alle verklaringen na, en neem aan, dat het Christus, is in Zijn lijdensklederen, die Zijn Kerk vrijt; aldus aan Johannes voorgesteld in de kleding waarmede Hij bekleed is als Hij naar haar vrijt. Zo wordt Hij ook in Jesaja voorgesteld: (Jes. 63 : 2) „Waarom zijt Gij rood aan Uw gewaad? En Uw klederen als een, die in de wijnpers treedt?” Christus was in Zijn lijden voor ons door en doornat van Zijn eigen bloed.

Toen Hij onze vijanden doodde, was Hij geheel bebloed als men Hem aanzag, als een meer van bloed, druppelend bloed. O komt dan en ziet of Hij niet een rode Man is! Was er slechts hier en daar een druppel bloed op Hem geweest, dat zou minder geweest zijn, maar Hij was geheel riet Zijn eigen bloed geverfd; want het bloed droop van Hem af, en Hij doornatte de grond waar Hij lag. (Luk. 22 : 44) „En Zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde aflieden.” Naar mijn gedachte droogde het bloed aan Christus, in Zijn lijden voor ons, gedurende ongeveer vier en twintig uren niet op. Want na het avondmaal in de hof, zweette Hij bloedzweet, dat de grond waarop Hij lag nat maakte, en het duurde lang voordat dit opdroogde. Toen kwam er, terstond daarop, een bende krijgsknechten met lantarens, en fakkels, en wapenen, die Hem bonden en heenleidden, en Hij kreeg opnieuw blauwe striemen. Toen geselde Pilatus Hem, en er kwam bloed over bloed. Toen werd Hem een doornenkroon op Zijn hoofd gezet, en weer begon Zijn bloed te vloeien. Eerst deed God Zijn bloed uitlopen; toen deden de mensen Hem bloeden. Toen dreef het leggen van het kruis op Zijn heilige schouders nog meer bloed uit Hem, want Zijn wonden konden toen nog niet dicht zijn, en daarna werden Zijn heilige handen en voeten aan het kruis genageld, en Hij hing daar bloedende tot de negende ure toe, dat is, ongeveer drie uur na de namiddag van de dag volgende op die waarop Hij was gevangen genomen, en toen werd Zijn zijde doorboord, waaruit bloed en water kwam. Zodat Hij, van de ene avond na het avondmaal, tot de volgende dag, toen het weer tegen de avond was, onder het bloed zat. Wat dunkt u nu van Christus' bebloed kleet en bebloede huid? Was Hij niet een sterke vurige Krijgsmans? Heeft Hij niet goed voor u gestreden? Is Hij niet uw liefde ten volle waardig? God geve Hem daarvoor het goede en blijdschap. Hij heeft er voor gestreden en wilde het niet opgeven; en God verhoede, dat Hij het had opgegeven en de zaak had overgegeven: Wee onzer dan! Zou u dan uw beste dingen niet aan Christus geven? Want Hij heeft het beste, dat Hij had, namelijk Zijn dierbaar bloed, voor u gegeven; want het leven is in het bloed. Hij vraagt niet meer dan het bloed en het leven van de afgoden en de zonden van uw hart, want, zo zegt Hij: *Ik heb Mijzelf laten doden voor u, en als u Mij liefhebt, geef dan bloed voor bloed.*

En Zijn Naam wordt genaamd, het Woord Gods.

Het woord is de vrucht der gedachten, en een beeld van hetgeen in het verstand is ontvangen; het stelt de hoorders voor, wat in het gemoed is. Nu, omdat de mens een eindig schepsel is, is de vrucht van zijn geest ook eindig. Gelijk het beeld van een mens in een spiegel zijn gelijkenis

voorstelt, zo zijn Zijn woorden het beeld van Zijn ziel, dat voorstelt wat in Hem is. Christus is het oneindige en eeuwige Woord van de onzienlijke God, niet alleen Hem gelijk, maar God Zelf, alleen van God verschillende in de wijze van bestaan: (Col. 1 : 15) „Dewelke is het beeld des onzienlijke Gods; (Fil. 2: 6) “Die in de gestaltenis Gods zijnde, het geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn.” Die Christus gezien heeft, heeft ook de Vader gezien. Niemand heeft ooit de Vader gezien dan de Zoon, die in de schoot des Vaders is, en die het de Zoon wil openbaren. (Joh. 15 : 15) „Al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt.” Christus is, om het zo te zeggen, Gods mond tussen ons en onze Koning. Hij is ingewijd in al de verborgenheden van de Vader. Daarom, wilt u nieuws weten van dat grote Hof, en wilt u de verborgenheden Gods weten, en hoe het met het werk van uw zaligheid staat? Christus alleen kent de gedachten van Zijn Vader. Maak kennis met Hem, wees dikwijls bij Hem en vraagt Hem naar de raadsels van de tijden. Hij houdt het boek waarin de namen der eerstgeborenen zijn geschreven; vraagt van Hem of Hij u daar uw naam wil laten lezen. U raadpleegt met rechtsgeleerden over landerijen en erflatingen. Christus is onze Advocaat en heeft ons wetboek, om ons mede te delen welk bezit wij hebben. Welke schatting wij onze Heere de Koning verschuldigd zijn; welke schone inkomsten en bezittingen wij hebben. Onze erfenis staat vast en zeker. Nu, omdat Christus de Enige is in de wereld, die het meest God gelijk is, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, ja, Godzelf is. Als u uw lof, uw liefde en uw diensten aan uw hemelse Vader wilt aanbieden, begeert van Christus, dat Hij het wil doen, en Hij zal ze overbrengen. Als u door Christus een kus aan God wilt zenden, Hij zal die aan Zijn en uw Vader overbrengen.

En de heirscharen in de hemel volgden Hem op witte paarden.

Dit moet niet enkel van de triomferende Kerk in de hemel worden verstaan, maar ook van het hemelse heirleger der strijdende Kerk op aarde, want de Kerk op aarde is burger van een ander land. De hemel is haar tehuis, haar leden zijn maar kooplieden, die van hieruit de Parel van grote waarde zoeken, maar Christus heeft hun burgerrechten gegeven en hen vrije burgers gemaakt. Zij hebben trouw gezworen aan de gemeente, en dat zij het met de algemene vergadering zullen houden, die in de hemelen opgeschreven zijn, om te waken of de wacht te houden met de heiligen, of hemelse heirlegers, die zo genaamd worden, omdat zij naar de hemel rieken, en hun deel daar is: (Fil. 3 : 20) „Onze wandel is in de hemelen.” u zult iemand kennen aan de reuk van zijn adem; als hij naar de aarde riekt geeft dat te kennen, dat hij niet tot het geestelijke of hemelse heirleger behoort. Judas was aan zijn stinkende adem te kennen, dat hij een burger van de zwarte put was, als hij van de fles met nardus zeide: Waarom is deze zalf niet voor driehonderd penningen verkocht? Maar hier zien wij hen allen in de livrei van hun Meester Christus, wit en heilig, zij dragen het wapen des Konings. (Hoogl. 1 : 9) „Mijn vriendin, Ik vergelijk u bij de paarden in de wagens van Faraö.” Ziet dan, dat de heiligen met Christus op paarden rijden; het is niet zo, dat Hij rijdt, en Zijn volk loopt, maar Hij wil, dat de Zijnen met Hem te paard rijden. Hij triomfeert dan namelijk met ons over al onze vijanden: (Rom. 8 : 37) „Maar in deze allen zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons liefgehad heeft.” Hij zal de overwinning behalen over al Zijn en Zijns volks vijanden, en Hij zal Zijn volk in staat stellen tenslotte ook te overwinnen. (Openb. 7 : 14) „Deze zijn het, die uit de grote verdrukking komen, en zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.” Ziet dan, dat al de heiligen te paard zijn gezeten, en achter Christus aan naar de hemel galopperen, alle verzoeken overwinnende, en over wereld, zonde en dood triomferende.

Let hier dan op die maar tot de voetgangers van Christus behoort, u die het stof der aarde likt en altijd een reuk van aarde bij u hebt, die aardse dingen bedenkt. Aan de reuk van hun adem zijn zij te kennen tot welk land zij behoren, zij gaan er te voet door, tot aan hun knieën en op hun ellebogen waden zij door de vuile kleigrond der gierigheid. Rijdt op, en rijdt neer, en rijdt overal waar u wilt, u zult Christus niet inhalen. Wel zijn er sommigen, evenals de rijke jongeling in het Evangelie, die Christus achterna wilde rijden; maar toen Christus hem beval al wat hij had te verkopen, dat wierp hem uit het zadel, en deed hem languit op zijn rug vallen, en zo bleef hij achter, en zover wij van hem horen haalde hij Christus nooit weer in.

De duivel en de wereld doen sommige mensen zeggen, dat gindse Overste Christus zo hard en snel rijdt, dat zij Hem toch niet kunnen inhalen, en zo blijven zij Hem missen. Demas reed een poosje hard, in het gezelschap van Paulus, Christus en het Evangelie na, maar tenslotte struikelde zijn paard, en hij viel er af, en verloor zijn paard, en zijn gezelschap, en alles tegelijk. Judas reed een poosje hard, maar de duivel schoot één kogel op hem af, namelijk dertig zilverlingen, en zo gaf hij het op, en daar lag hij. De mensen weten niet, dat de duivel en de wereld tussen hen en de hemel op de loer liggen, om op de ruiters van Christus te schieten. Ik verzeker u, dat de duivel niets beters zoekt, dan dat u belust zult worden, en een kop, een teug nemen van zijn sterke wijn, de wereldse begeerlijkheden en de vleselijke genoegens, opdat uw Meester op het witte paard u ver vóór moge zijn. Een weinig geoorloofd vermaak is best; ontvlamt dan niet, want de duivel zou willen, dat u uw Overste uit het oog verliest; en als u uw Meester Christus uit 't gezicht kwijt raakt, en achter Hem komt te vallen, zal het er slecht met u voor staan. Daarom, wanneer u Hem kwijtraakt, zoekt dan ijverig om Hem weer te vinden. Zoekt de rechte weg, volgt de voetstappen der paarden, de indruk van Christus' voetstappen, in heiligheid, geloof, lijdzaamheid en hoop, die langs de ganse weg tussen de hemel en hier te zien zijn. Vraagt naar Hem, evenals de Kerk: (Hoogl. 3 : 3) „Hebt u Dien gezien, Die mijn ziel liefheeft?” Toen de Kerk zeide: trek mij, was zij een mijl of drie, vier, achter. Toen David zeide: „O Heere, hoe lang?” had hij zijn Kapitein bijna uit het oog verloren. Ja, wanneer Christus een mijl of twee voor is, zó, dat er een kleine heuvel tussen Hem en ons is, laat ons dan met betraande ogen en een hijgend hart een verlangende blik over de bergen werpen, en roepen: Heere Jezus, rijdt wat langzaam, vertoef wat, en neem een arme vermoeide reiziger mede. Heere, toef wat, want anders zult u een voetganger kwijtraken. Job zeide: „Heere, u houdt mij voor een vijand”. Hij brak daar een buikriem. Christus heeft menig zeer vermoeid paard uit de modder te halen.

In deze triomferende heirschaaar zijn vele krijgsknechten, die er na aan toe zijn van het paard af te vallen, en er nog maar bij hangen: (Ps. 94 : 11) „Ik zeide in mijn haasten, alle mensen zijn leugenaars.” David hing bij het zadel neer. Petrus viel van zijn paard, verloor zijn bewustzijn, en raakte zijn paard kwijt, toen hij zijn Meester verloochende. Ja, God zal soms het paard laten struikelen, en Zijn dienstknechten languit op hun rug laten vallen, zodat zij met bedorven klederen en een gebroken been of arm blijven liggen; omdat zij als jonge ruiters vol eigendunk zijn en hun Overste niet willen volgen, en het hun niet kan schelen of zij de teugel goed kunnen houden. Als David op een steile en moeilijk begaanbare heuvel van doodslag en overspel wil rijden, en Lot op die van bloedschande en dronkenschap, licht de duivel hen, eer zij het weten, de hielen, en doet hen zo vallen, dat zij op hun knieën terechtkomen, en hun paard kwijtraken, en zo verplicht zijn de heuvel op hun voeten op te kruipen. (Eféze 5 : 15, 16) „Ziet dan, hoe u voorzichtiglijk wandelt; niet als onwizzen, maar als wijzen. De tijd uitkopen, dewijl de dagen boos zijn. Werkt uw zaligheid uit met vreze en beven.”

Ik denk, dat Hij door deze tekst wil zeggen: wees niet overhaast; geeft acht op uw wegen; houdt de teugel goed vast; houdt u op een afstand van de heuvels, en van de steile glibberige afgron-

den. Want als u de duivel en uw begeerlijkheden de teugel in handen geeft, zullen zij u tot aan de buikriem toe in een zwart moeras, nabij de mond der hel, doen wegzinken, en u daar laten zitten, en u uitlachen wanneer zij het gedaan hebben. De duivel heeft altijd zulk tijdverdrijf en zulke streken als deze. Ik zeg u, al doet u nog zo uw best. Het is maar waardeloos, u zult een geschonden gelaat hebben eer u in de hemel komt. Maar komt wenende tot Jezus. Ik heb heiligen op de vloer van Christus zien vallen. Maar als zij hun aangezicht stukvallen is Hij dadelijk bij hen, om de wond te verkoelen en hen weer op te nemen. Wij dwazen willen zo snel rijden als wij kunnen en de lange zandstreek oversteken, en wij worden te dartel en trots op onze overwinning. David zeide: „Ik zeide, ik zal niet wankelen in eeuwigheid.” Job zeide: „Ik zal in mijn nest de geest geven.” Maar God breekt de teugel, en het paard raakt van z'n poten af, of werpt hem af op een harde straatweg, en daar ligt nu die flinke man. Wees niet hoog gevoelende, wees niet te weelderig, noch te gerust nadat u aan het Avondmaal een loop hebt gewonnen, en Christus hebt mogen aangrijpen. U weet niet hoe spoedig u zult vallen en uw benen breken, en dan zal uw roemen wel bedaren. U zult zeggen: *u gebiedt ons, dat wij ons in de Heere zullen verblijden.*

Ik gebied u, dat ge verblijdt, maar zorg ervoor, dat het een nederig verblijden, een matige blijdschap is, met vreze en heilige kommer.

Gekleed met rein en fijn lijnwaad.

Witheid, de meest volmaakte kleur zijnde, is een teken van onschuld, en zwartheid is een kenmerk van schuld. De heiligen dragen hier de livrei van hun Meester, zuiver en heilig. Wees onnozels gelijk Hij, Die als Hij gescholden werd niet wederschold. Laat de witte klederen van uw belijdenis ook versierd worden door de onschuld van uw wandel. Laat uw goede werken schijnen voor de mensen, opdat uw hemelse Vader verheerlijkt moge worden. Betoont dus uw dankbaarheid na het Avondmaal. De schapen van Christus dragen Zijn merkteken en Zijn Hem gelijk in heiligheid. Laat hun het zegel en het wapen zien, die u draagt: *trouw en waarheid* in al uw handelingen. Wat is het anders, dat de mensen doet belijden, dat zij naar de hemel rijden, dan om de wereld te bedriegen? Zij zijn de zwarte heirscharen des duivels en dragen des duivels pikzwarte wapenen: *leugen en ijdelheid*. Zij kiezen in zonde, hoogmoed en ijdelheid van kleding te leven, hetwelk niet te boek staat als de witte livrei, of linnen kleding van de heiligen, maar eerder als de zwarte livrei van de vorst der bodemloze put.

Neige de Heere uw harten tot de liefde Gods en tot een lijdzaam wachten op Christus, Wie toekomt de heerlijkheid en de kracht in eeuwigheid. Amen.